

OCTOBER 1955.

MEDEDELINGENBLAD
VAN DE
NEDERLANDSE WERKGEMEENSCHAP VOOR INDIVIDUALPSYCHOLOGIERedactie: Mevr. G. Polak-de Meyer, Reynier Vinkeleskade 24
Amsterdam-Z., Tel. 99028de Heer J. Vinkenborg
Mevr. C. A. Hoogendoorn-Brëas.Dr. P. H. RONGE 70 JAAR.

Voor wie zal het geen verrassing zijn te vernemen, dat onze voorzitter 8 October a.s. 70 jaar wordt. Reeds zoveel tientallen jaren lijkt het vanzelfsprekend dat hij de verpersoonlijking is van de Individualpsychologische idee, dat het zeker zin heeft van deze gelegenheid gebruik te maken er op te bezinnen, wat Dr. Ronge voor de wetenschap en voor ons betekent.

"Wijsheid is niet een vanzelfsprekend attribuut van de ouderdom, doch de einduitkomst van een bijzondere ontwikkeling, die daarin bestaat, dat men zich geleidelijk losmaakt van de individuele levensstijl en van het stadium der "eigenwijsheid" komt tot een hogere waardering van het algemeen geldende".

Misschien ligt in deze uitspraak, die we lezen in zijn laatste boek "Over de psychologie der Levenstijdperken", het geheim van zijn bijzondere persoonlijkheid. Deze dynamische visie maakt ons duidelijker, hoe Dr. Ronge in een tijd, toen de leer van Adler door de officiële wetenschap als onwetenschappelijk werd afgewezen, de moed vond, om zijn grote gaven in dienst te stellen van het doordenken en verbreiden van de Individualpsychologie. In boeken en artikelen vinden we de neerslag van deze "verworven wijsheid". Nergens wordt onrecht gedaan aan andere meningen, maar ook nergens wordt geschroomd eigen mening in goed doorwerkte volzinnen uiteen te zetten en te verdedigen. Door de boven geciteerde uitspraak valt ook een duidelijker licht op een ander facet van de persoonlijkheid van onze voorzitter, zijn bescheidenheid. Zijn bereidheid altijd opnieuw te luisteren naar de mening van anderen, deze mening opnieuw in overweging te

nemen, ook waar hij ze vroeger al afdoende heeft weerlegd, maakt, dat een discussie met hem nooit een eenzijdige zaak is. Wie hem langer kent, ziet hem daar staan, voorzichtig zoekend naar de woorden, die de waarheid zo dicht mogelijk benaderen, maar die nooit als het machtswoord van de deskundige mogen klinken. Vaak is er een kwinkslag, om een vermoede te positieve uitspraak te verzachten. Zelfspot als: "Ik weet niet wat psychopathie is, maar ik zou het begrip niet willen missen, omdat het zo gemakkelijk is om mislukte gevallen in onder te brengen", is bedoeld om eigen onvolkomenheid te tonen, maar is onbedoeld het bewijs van een echt wetenschappelijke instelling.

Al schrijvende word ik mij ervan bewust, dat deze "ontmaskering" Dr. Ronge maar matig zal bekoren. Graag had ik nog enkele beschouwingen gewijd aan een andere zijde van zijn persoonlijkheid n.l. die van de charmante gezelschapsmens, maar dat stel ik dan maar uit tot zijn tachtigste verjaardag.

Nu wil ik volstaan met aan Dr. Ronge te zeggen, dat wij ervan overtuigd zijn, dat de groeiende belangstelling en waardering die de Individualpsychologie in Nederland vindt, voor een zeer belangrijk deel aan zijn geleerde, bescheiden en charmante persoonlijkheid te danken is. Namens de Werkgemeenschap voor Individualpsychologie en namens mijzelf wens ik U toe, dat U nog vele jaren een actief getuige van deze ontwikkeling mag zijn.

G.H. van Asperen,
vice-voorzitter.

DE INTERNATIONALE ZOMERSCHOOL.
(Oosterbeek 5-15 Augustus 1955).

Hoe het begon.

En waar? In het Amsterdamse C.S., waar de I.P-ers, die wij ontmoetten, natuurlijk allen naar Oosterbeek gingen, in opgewekte stemming en vol verwachting? Of in Arnhem, waar we tussen talloze vacatiegangers al spoedig onze voorzitter Dr. Ronge en "onze Til Heyligers" met een der buitenlandse gasten ontmoetten, allen getooid met een vierkant insigne, die daar waren om de Zwitserse trein op te wachten, waarmee o.a. Dr. Alexander Müller met zijn vrouw zouden aankomen? Of toen we met onze bagage niet in een overvolle trolleybus opgenomen konden worden en maar gezamenlijk in een taxi gingen? Of op de hoek van de Pietersberg, waar Dr. Delhez met enige jeugdige bezoekers de trolleybus afwachtten, om degenen, die hiermee kwamen, verder de weg te wijzen en behulpzaam te zijn met het dragen van koffers?

Maar neen, eerst recht begon het toen wij op de Pietersberg kwamen, waar reeds verscheidenen gearriveerd waren, Hollanders en buitenlanders; waar we allen, na het laatste geldoffer gebracht te hebben, zulk een vierkant insigne opgespeld kregen, met naam en land van herkomst erop, waardoor direct een genoegelijke sfeer ontstond van bij elkaar horen, doordat ieder, familiaar als het anders niet toegestaan zou zijn, een ander plotseling bij het kaartje greep om de voorstelling aan elkaar te vergemakkelijken.

Honderdtwintig ingeschrevenen, van wie ruim een dertigtal uit Amerika, Engeland, Duitsland, Oostenrijk en Zwitserland. Een Babylonische spraakverwarring. Hollanders, die "zoveel talen kennen" en waar ze wel een weinig trots op zijn, deden hun best, maar 't valt niet altijd mee van de ene taal in de andere te springen, zodat men soms zelf niet meer weet aan welke taal men bezig is. Een minderwaardigheidscomplex kan er het gevolg van zijn.

Intussen groeide de rij koffers, die even later door een paar stevige knapen naar de diverse kamers werden versjouwd.

Hoe het werd.

Het was wat laat geworden. Eerst tegen half één sprak Dr. Ronge enige openingswoorden, niet te lang, want reeds spoedig ging de bel, die ons opriep voor de lunch, welke zou blijken de eerste van een reeks maaltijden te zijn, die, goed

INDRUKKEN VAN EEN DEELNEEMSTER.

Wij lezen in het orgaan "Het Nijverheidsonderwijs" het volgende verslag van de Internationale Zomerschool.

Wie van U, evenals ik, deelneemster is geweest aan bovengenoemde "school" op Individual-psychologische grondslag, zal begrijpen hoe moeilijk het is, om in een "kort" verslag mijn indruk weer te geven. Immers: "waar moet ik het zoeklicht op richten?"

Op de aangrijpende film van Monique, één van de vele verwaarloosde kinderen; op de sprankelende, leerzame besprekingen van Frau Doschek, lerares aan de "Versuchsschule" (Wien) van Prof. Spiel; op de zeer interessante voordrachten van Prof. Scherke over "mens en bedrijf" (onze school is in sommige opzichten, zeker organisatorisch, toch ook een bedrijf;) op de resultaten, die Frau Rolo in Zürich bereikt met de z.g. "groeps-therapie"; op de duidelijke, leerzame uiteenzetting van Dr. Ronge over individuele therapie; op de met (Weense) humor doorspekte voordrachten van Prof. Spiel over het "samenspel" van leerkrachten en leerlingen van zijn school, of op de Amerikaanse kijk op de "mening over onszelve en de wereld" door Prof. Ausbacher; en zeker op de bijzondere voordracht van Dr. Müller (Zürich) over "groep en gemeenschap" Waarlijk, het is te veel om op te noemen!

De "sfeer" was er wel heel bijzonder: door de vele buitenlanders, door de prachtige natuur in Oosterbeek, als ook door de goede verzorging in huize Pietersberg, het bijzonder mooie weer en "last but not least" door de schitterende organisatie van de Nederlandse Werkgemeenschap voor Individual Psychologie.

Ook de excursies waren zeer goed georganiseerd, prettig en interessant. Wat keken de buitenlanders de ogen uit naar "onze" Zuiderzee-werken, aan hen getoond door een terzake "deskundige", en wat smaakte het feestelijk diner in Emmeloord ons goed (de stad op de bodem van de voormalige Zuiderzee).

Wat genoten we allen van de bloemenweelde in Aalsmeer.

Het bezoek aan het Provinciaal Ziekenhuis te Santpoort liet ons zien, dat de moderne therapie in het belang van mens en maatschappij al geweldig veel bereikt heeft.

Speciaal voor allen, die zich voor "vernieuwing" van ons onderwijs interesseren, waren de methodes ons verteld door de leerkrachten van de Weense "Versuchsschule", buitengewoon leerzaam.

zo behoeft te zijn.

Belangrijk was ook dat deze raadgevingen voor een deel ook gelegen hadden op een terrein, dat onze Werkgemeenschap nog slechts weinig betreden had, n.l. de wereld van 't bedrijf. De indruk die een der deelnemers in zijn dankwoord aan het slot weergaf, lijkt nu belangrijk genoeg om deze nog eens in zijn geheel te herhalen:

De Heer Smit wees er op, dat toen na de oorlog vanuit Amerika nieuwe wegen gewezen werden om tot bedrijfskader-vorming te komen, men weliswaar veel waardevolle technische mogelijkheden in handen kreeg, maar tegelijk ook gevoeld werd, dat Europa nog iets anders nodig had.

Deze Zomercursus heeft de deelnemers uit het bedrijfsleven, die oorspronkelijk wat kritisch aankwamen, laten zien en ervaren, dat er mogelijkheden zijn om deze problematiek nog heel anders te benaderen.

Men was dan ook uiterst dankbaar, dat men deze week had mogen horen, hoe in dit werk door de Ips. een grote diepgang bereikt kon worden, waarbij de mens, als mens, in zijn volle waarde geschat werd.

Wat vooral een diepe indruk maakte was, dat men hier niet alleen in theorie een methode gedoceerd kreeg, maar dat de deelnemers zelf in hun 10-daags verblijf, aan den lijve gevoeld hadden, wat de Ips bedoelt.

Zoals Dr. Ronge in zijn slotwoord opmerkte, heeft de voorbereiding van de Zomerschool wat zorgen gebaard. 't Programma kwam na veel heen en weer geschrijf en overleg tot stand. 't Leidende thema is zeker een gelukkige keuze geweest en we waren zo gelukkig niet alleen competente, maar ook uiterst prettige docenten te vinden, met wie de deelnemers dadelijk een goed contact hadden. Onder deze begroetten we natuurlijk met extra hartelijkheid Dr. Müller en zijn vrouw, aan wie we voor onze Nederlandse beweging zoveel te danken hebben en die ook nu weer de initiatiefnemer was. Bij de voorbereiding profiteerden we van zijn stuwende kracht; tijdens de Zomerschool genoten we van zijn mooie lezingen die voor vele deelnemers zeker een hoogtepunt betekenden.

Het is hier zeker ook de plaats om nog eens te herhalen wat in vele toonaarden reeds aan het eind van de Zomercursus is uitgesproken, t.a.v. degenen die met zoveel

ijver en toewijding de gehele en voortreffelijke organisatie van de Zomercursus hebben voorbereid. Er was werkelijk niets aan het toeval overgelaten, alles was tot in de finesses doordacht en uitgewerkt. Het verzorgde uiterlijk van het drukwerk, dat op de buitenwereld een zeer gunstige indruk maakte, kunnen we beschouwen als een symbool voor de wijze waarop de gehele conferentie verzorgd was. Een woord van extra hulde dus aan de dames van het Secretariaat de dames Hoogendoorn en Steiner, bijgestaan door Mej.v.d.Berg Mej.v.Dijk e.a., waarvan vooral Mevr.Hoogendoorn zo voortreffelijk, onvermoeid en geruisloos dag en nacht alles heeft georganiseerd, geplooid en geregeld. Een woord van hulde ook aan de uitstekende en prettige wijze, waarop de staf van de Pietersberg voor ons lichamelijk welzijn zorg heeft gedragen.

Het slotwoord van Dr.Müller bracht nog een speciale verrassing. Daarin onthulde hij ons, dat het niet toeval-
lig was, dat hij voorgesteld had, om dit jaar de Internationale Zomercursus v.d. Ips. in Nederland te houden. Want hij wilde de mogelijkheid scheppen om de internationale Ips.beweging in contact te brengen met de figuur van Dr.Ronge, die dit jaar 70 jaar wordt.

En dankbaar greep Dr.Müller deze gelegenheid aan, om nog eens met nadruk naar voren te brengen, wat Dr. Ronge voor de Nederlandse Ips. en daarmee ook voor de gehele beweging betekend heeft en nog betekent.

Dr.Ronge heeft onder moeilijke omstandigheden boeken geschreven en vertaald. En terecht merkte Dr.Müller op: Al ging alles verder verloren, dan zou men uit de werken van Dr.Ronge weer opnieuw alles op kunnen bouwen. Spreker veronderstelde dat men in 't buitenland meer officiële wegen tot waardering gevonden zou hebben, in de vorm van een leerstoel of i.d. Hier in Nederland is men in dit opzicht niet zo royaal en werkte Dr.Ronge rustig en in stilte verder, misschien gezien door weinigen, maar gelezen en gewaardeerd door velen.

Merkwaardig is ook hoe Dr.Ronge steeds vanzelf door iedereen als de geestelijke leider der Nederlandse Ips.-beweging beschouwd werd. Als er wat te organiseren, te vragen of te consolideren viel, was steeds dr. Ronge de vertrouwde man en zijn huis het vertrouwde punt. Dáár kon men steeds terecht en vandaar ging ongemerkt een richtinggevende

kracht uit.

Zeker, voorspelde Dr. Müller, koren de Individualpsychologen in October op dit jubileum nog nader terug. Doch ook nu reeds wil hij namens deze gehele beweging, Dr. Ronge vast van harte gelukwensen met dit feit en hem danken voor al wat hij ons en zovele anderen gegeven heeft.

De naam van Dr. Ronge is voor ons allen een begrip en, zoals Dr. Müller geestig opmerkte, we veroordelen hem om levenslang tot de onzen te horen.

J. Vinkenborg.

MEDEDELINGEN VAN HET SECRETARIAAT.

Het ligt in de bedoeling van het Bestuur aan de op 22 October te houden 2de bijeenkomst van de Werkgemeenschap, een feestelijk karakter te geven ter ere van de 70ste verjaardag van onze voorzitter, Dr. P.H. Ronge. Hopelijk zullen nog meer leden en medewerkers(sters) dan anders zich gedrongen gevoelen die dag aanwezig te zijn.

AANVULLING BIBLIOTHEEK.

- Leo Rattner.
Ra. I. Ind. Psych. Berufsberatung.
- Spiel Oskar und Ferd. Birnbaum.
Sp. 4 Reise ins Leben.
Sp. 5 Wenn Dein Kind mit dem Zeugnis kommt.
Sp. 6 Einmal anders Gesehen.
Sp. 7 Psychische Hygiene im Schulalter.
Sp. 8 Der Wiener Erziehungsbogen.
- St. Zurukzoglu und P. Nussbaum.
Zu. I Die Bedeutung des "Minderwertigkeitsgefühls"
Für den Alkoholismus.
- Prof. Dr. Felix Scherke.
Sch. 2 Betriebsknigge. Für Betriebsführer.
Sch. 3 Soziale Betriebsgestaltung.

- Herta Ogrler.
Or. 3 Alfred Adler et son oeuvre.
Op. I. Publicatie v. Opvoeding tot Democratie mens en
techniek.
..... The international Journal of Social.Psychiatry.
No. I 1955.
..... The American Journal of Ind. Psych.
No. 1 en 2 1954 en 1955.

Bij de bibliothecaresse kunnen in beperkt aantal besteld worden:

Prof.Dr.Oskar Spiel	"Riesen ins Leben"
" " "	"Psychische Hygiene im Schulalter"
" " "	"Am Schaltbrett der Erziehung"
" " "	"Der Wiener Erziehungsbogen", alle in
" " "	"Verlag für Jugend und Volk, Wien".

De niet verkochte boeken zullen betrekkelijk spoedig naar Wenen teruggezonden worden. Zendt Uw bestelling daarom omgaande in bij Mw. L.C.van Dijk. Vossiusstraat 51 belet., Amsterdam-Zuid.

Het Bestuur ontving een jaarverslag 1954 van het Nederlands Centrum voor Onderwijs en Opvoeding, gevestigd: Prinsengracht 151, Amsterdam-C.

Voor onze lezers kan het van belang zijn te weten, dat het N.C.O. onder meer een bibliotheek heeft met romans, wetenschappelijke en populaire werken met o.a. filosofische, psycho-paedagogische, sociologische inhoud en dat het een psychologisch, paedagogisch, didactisch repertorium, met systematische en alfabetische cartotheek beheert, die meer dan 55000 titels noemt van boeken en artikelen enz. en verwijst naar meer dan 30 Nederlandse bibliotheken.

Bezoek per dagkaart kost f 0.25, met maandkaart f 1.-; gewone leden betalen f 3.- per jaar.

Op voorstel van het Bestuur zijn als medewerkers(sters) tot de Werkgemeenschap toegetreden:

Mw. S.K. Jansen, onderwijzeres, Singel 149, Dordrecht.
Mw. G.Reddingius-Swart, Provenierssingel 48, Rotterdam.
Mw. H.H.M.ter Horst, gem.Woninginspectrice, Larenseweg 1c,
Hilversum.
Mw. A.Hogerweg, lerares K. en O., de Lairessestraat 77,
Amsterdam-Z.
Mw. Mr.F.A.Söhngen, sociaal werkster, Westersingel 9A
Rotterdam.
De Heer J.Bom, journalist, van Hogendorpstraat 77, Den Haag
De Heer M.van Voolen, effectenhandelaar, Legmeerplein 14 hs.
Amsterdam.
Mw. T.E.Dierdorp, maatschappelijk werkster,
le Jan v.d.Heydenstr.40A', Amsterdam

Adresveranderingen.

De Heer G.A. van Asperen is verhuisd naar Dorpsstraat 12,
Lunteren.
Mw. C.A.Hoogendoorn-Brëas is verhuisd naar
Oosteinde 31, Waarder bij Woerden.

SPROKKELHOUT.

..... De pessimist zegt: Wat is het naar, dat er tussen de
rozen zoveel doornen zijn. De optimist zegt: Wat zijn er
tussen de doornen mooie rozen en wat ruiken ze lekker.

J.Eckhart.

..... De zwakken zeggen: Ik moet,
De sterken: Het moet.

Fr.Nietzsche.

..... "We zijn nog voorzichtiger met ons prestige, dan
met onze nieuwe nylonkousen. Als er een haal in komt, voe-
len we ons eerst beledigd, later minderwaardig".

Anna Mulder.

MEVROUW G.W. AMENT-WEG (overleden).

Het heengaan van Mevrouw Ament is door velen van ons als een schok ervaren. Reeds jaren vóór de oorlog werkte zij met ons mede en zij behoorde tot de oudste medewerkers der Werkgemeenschap. De laatste jaren zagen we haar wat minder vaak, maar toch was ze iemand, die we in onze kring zullen missen. De Ips. had haar warme belangstelling en waar zij meende, dat dit mogelijk was, paste zij haar toe. Daarnaast ging haar belangstelling ook naar andere geestelijke richtingen uit, wat het gesprek met sommigen van ons wel eens wat moeilijk maakte, maar bij velen toch ook grote waardering vond, temeer daar we overtuigd waren van haar ernstige bedoeling om het leven in zijn volle diepte te peilen. Zij heeft het daarbij niet steeds gemakkelijk gehad. Wie, die het leven ernstig neemt, heeft 't wel gemakkelijk? Ook in onze eigen kring zijn teleurstellingen haar niet gespaard. Helaas mocht zij de laatste grote gebeurtenis op Ips.-gebied, de conferentie te Oosterbeek niet meer meemaken. Ook zij zou zich daar zeker zo goed thuisgevoeld en verkwikt hebben. We hadden reeds naar haar uitgekeken, niet wetende, dat ze toen mogelijk reeds ziek was.

Over haar heengaan weten we verder niets en helaas waren we, doordat het bericht van overlijden ons laat bereikte, ook niet in staat om bij haar laatste gang aanwezig te zijn.

Haar nagedachtenis hebben we op de laatste bijeenkomst der Werkgemeenschap in Amsterdam 'n ogenblik staande geëerd.

Ook vanaf deze plaats willen we haar een laatste groet brengen en we hopen dat ze de weg gevonden mag hebben tot dat betere leven dat voor haar aan gene zijde lag.

J. Vinkenborg.

Dr. P. H. Ronge zeventig jaar

BER 1955.

No. 12.

(Van één onzer verslaggevers).

UTRECHT, Zaterdag. — Dr. P. H. Ronge te Utrecht, voorzitter van de Nederlandse Werkgemeenschap voor Individualpsychologie, wordt morgen 70 jaar. Deze nog steeds actieve huisarts heeft zich altijd bijzonder geïnteresseerd voor psychotherapie. „Ik hield mij”, zo vertelde hij ons, „al druk met Freud bezig in mijn eerste praktijk. Dat was omstreeks 1918 in Klazienaveen.” Dr. Ronge die daar in de venen langs ongebaande wegen op de fiets met een hond als trekkracht zijn patiënten bezocht, was een aanhanger van Freud tot hij, naar Utrecht vertrokken, met de theorieën van Fritz Künkel en Alfred Adler kennis maakte. Dat was omstreeks 1926. Hij nodigde eerst Künkel en later Adler uit naar ons land te komen. Zij hielden aanvankelijk bij hem thuis en later op allerlei plaatsen in Nederland voordrachten over de nieuwe neuroseleer van Adler. „Hebt u al gekünkeld?” was de modevraag in die dagen. De Künkel-rage verdween, maar de inzichten van Adler in de psychische opbouw van de persoonlijkheid vonden een steeds grotere waardering en toepassing.

Tegenkanting

„Aanvankelijk”, zo vertelde dr. Ronge, „hebben wij in wetenschappelijke kringen veel tegenkanting ondervonden. De persoonlijke controverse, die Sigmund Freud en Alfred Adler tot het eind van hun leven als vijanden tegenover elkaar heeft doen staan, heeft ook in Nederland zijn invloed doen gelden. Die tegenstelling vervaagt nu meer en meer en ook onder de Nederlandse hoogleraren vinden de denkbeelden van Adler warme waardering. Vele psychotherapeuten vullen tegenwoordig de diepte-psychologie van Freud aan met de praktijk van Adler.”

Dr. Ronge is een vrij moedelijk spreker; hij beschikt daarentegen over een vlotte pen. Vele boeken over psychologie heeft hij vertaald en verscheidene geschreven. Wat Adlers leer voor de jeugdige 70-er betekent, zegt hij waarschijnlijk het duidelijkst in zijn jongste werk: „De psychologie der levensstijlperken”, waarin hij opmerkt: „Wijsheid is niet een vanzelfsprekend attribuut van de ouderdom, doch de einduitkomst van een bijzondere ontwikkeling, die daarin bestaat, dat men zich geleidelijk losmaakt van de individuele levensstijl en van het stadium der „eigenwijsheid” komt tot een hogere waardering van het algemeen geldende.”

DELINGENBLAD

VAN DE

AP VOOR INDIVIDUALPSYCHOLOGIE

nyer, Reynier Vinkeleskade 24
Amsterdam-Z., Tel. 99028

rg
orn-Brëas.

verrassing zijn te vernemen, r a.s. 70 jaar wordt. Reeds zo- het vanzelfsprekend dat hij de Individualpsychologische idee, deze gelegenheid gebruik te ma- r. Ronge voor de wetenschap en

vanzelfsprekend attribuut van komst van een bijzondere ontwik- dat men zich geleidelijk los- ensstijl en van het stadium der hogere waardering van het al-

raak, die we lezen in zijn laat- der Levenstijlperken”, het ge- woonlijkheid. Deze dynamische hoe Dr. Ronge in een tijd, toen ficiele wetenschap als onweten- de moed vond, om zijn grote ga- het doordenken en verbreiden . In boeken en artikelen vinden rworven wijsheid”. Nergens wordt eningen, maar ook nergens wordt goed doorwerkte volzinnen uiteen Door de boven geciteerde uit- ker licht op een ander facet nze voorzitter, zijn beschei- jid opnieuw te luisteren naar mening opnieuw in overweging te